

det mig ikke muligt at forstaa, at det kan lykkes at iværksætte en saa effektiv Kontrol med denne Skats Inddrivelse i Almindelighed, som det var ønskeligt. Maaske kan det dog lade sig gøre for de store Fabrikkers Vedkommende, til Trods for, at den dobbelte Faktura, som er fastholdt, vil volde store Vanskeligheder, thi jeg tror ikke paa, at Folk, som faar sendt Cigarer fra denne eller hin Fabrik, vil være tilbøjelige til, fordi man udtaler et Ønske derom, altid at sende Fakturaen tilbage, og man kan ikke fastsætte Straf for private, fordi de ikke sender en Faktura tilbage, selv om man maaske vedlægger en frankeret Konvolut. Men Ansvaret for den Maade, hvorpaa Loven bliver ført ud i Livet, har ikke vi, men Ministeren og hans Embedsmænd.

Angaaende Lovforslaget om ædle Stene og Smykker skal jeg indskrænke mig til at sige, at det ikke har nogen Berøring med den Side, jeg tilhører; men jeg er ingen Ven af disse Luksusskatter, hvad jeg motiverede ved første Behandling, og jeg mener, at skal man have dem, skal det være paa en saadan Maade, at de generer det paagældende Fag saa lidt som muligt. Den højtærede Minister har imidlertid ikke villet gaa med til at omsætte Skatten, og en Lagerskat var jo Guldsmedene og Juvelererne ikke enige om. Vi for vort Vedkommende har altsaa ikke større Indvendinger at gøre herimod.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal begynde med at takke Udvalgsflertallet for det Arbejde, hvorved det i Forstaaelse indbyrdes og i Forstaaelse med mig er naaet til et Resultat, som jeg kun kan anerkende. Dette Resultat er naaet paa Bekostning af Ønsker, der ikke er blevet opfyldt, paa Bekostning af Krav, som er blevet skudt til Side, endogsaa paa Bekostning af Principindsigelser, der maatte holdes nede. Aarsagen til, at denne Forstaaelse kunde tilvejebringes, har været den, som det ogsaa er blevet sagt, at man fra Udvalgsflertallets Side har anerkendt den haarde Nødvendighed, som dannede Grundlaget for den Betragtning, ud fra hvilken disse Forslag og ogsaa de, som min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, har fremsat, er fremkommet, nemlig Nødvendigheden for Staten af at have Magt og Evne til at mildne og afhjælpe de tunge Byrder, som den grusomme Tid, i hvilken vi lever, en Nødstid, en Angsttid, en Dyrtid, paalægger vort Samfund. Det er den Betragtning, ud fra

hvilken de er fremsatte, og jeg har forstaaet, at Udvalgsflertallet har delt denne Betragtning. Jeg skal ikke spille et Ord paa det konservative Folkeparti, der som Mindretal, saa vidt jeg forstaaer, kun lidet har deltaget i Udvalgsarbejdet, og som til Slutning har protesteret imod, at disse Lovforslag i Dag kom til Behandling i Tinget paa overordentlig Maade, endogsaa har protesteret imod, at saadanne Lovforslag, som det konservative Folkepartis Repræsentant selv har været med til at indstille, kom til Behandling. Man skulde dog synes, at i alt Fald Behandlingen af disse tre Lovforslag havde maattet kunne foregaa uden Protest. Det forekommer mig imidlertid, at det konservative Folkeparti har stillet sig i en Slags Skammekrog, som jeg ikke skal forsøge at tage det ud fra. Forlorent, forfjamsket staar det i denne Skammekrog, og der synes jeg, at vi skal lade det staa.

Jeg har meget lidt at sige om Lovforslagene og de stillede Ændringsforslag; de er jo blevet gennemgaaet af den højtærede Ordfører for Udvalget og tillige omtalt af de andre Ordførere. Ved disse store Lovforslag er der det særlige, at alle tre Partier har Ordførere til at indstille dem ved denne anden Behandling. Det finder jeg meget rimeligt, naar Sagen er saa stor og vigtig. De er jo imidlertid blevet gennemgaaet og omhyggeligt omtalt, ogsaa de Betæneligheder, som er fremførte af de forskellige Partier med Hensyn til enkelte Bestemmelser. Jeg ser derfor ikke nogen Grund til at komme nærmere ind paa Ændringsforslagene, enten de er blevet stillet af mig eller udarbejdet af mig efter Udvalgets Ønske, eller de er blevet stillet af Udvalget og tiltraadt af mig. Enten der staar i Betænkningen, at Udvalget stiller et Ændringsforslag, naturligvis undtagen Wulff, eller det er stillet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget, er det det samme; vi er enedes om dem, og det er det væsentlige. Om en enkelt Ting maa jeg dog gøre nogle Bemærkninger. Med Hensyn til Formue- og Indkomstskatten er det ikke ganske rigtigt, naar det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) siger, at den Skala, som man har været inde paa fra socialdemokratisk Side, men ganske vist ikke har stillet Ændringsforslag om, kunde have tilvejebragt et finansielt Resultat, som jeg kunde have været tjent med; det kunde jeg ikke være blevet, fordi Resultatet af Tillæget til Formue- og Indkomstskatten først forelig-